

Голові разової спеціалізованої
вченої ради
в Національному університеті
«Одеська політехніка»
доктору наук з державного управління,
професору
Драгомирецькій Н.М.

ВІДГУК ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА

доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри державного управління і місцевого самоврядування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» Баштанника Віталія Володимировича на дисертацію Рокунець-Сорочан Оксани Миколаївни «Вдосконалення державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я», подану до захисту у разову спеціалізовану вчену раду Національного університету «Одеська політехніка» на здобуття ступеня доктора філософії галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»

1. Актуальність теми дисертації, зв'язок із науковими програмами, темами

Актуальність теми «Вдосконалення державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я» не викликає сумнівів. У сучасних умовах трансформації українського суспільства та реформування системи охорони здоров'я особливого значення набуває ефективна взаємодія державних інституцій та інститутів громадянського суспільства. Вона виступає ключовим чинником забезпечення прозорості, підзвітності та результативності реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я. В умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення ця взаємодія має стратегічне значення, оскільки дозволяє поєднувати адміністративні ресурси держави з потенціалом громадських організацій, професійних асоціацій, пацієнтських об'єднань і волонтерського руху.

У демократичному суспільстві державна політика у сфері охорони здоров'я не обмежується лише визначенням пріоритетів органами влади, а ґрунтується на активній участі громад у виборі моделей надання медичної допомоги та послуг. Вагомого значення набуває співпраця з інститутами громадянського суспільства, які здатні впливати на реформування та усунення недоліків у системі охорони здоров'я. Розширення можливостей сфери охорони здоров'я, яка включає не лише медичні заклади, а й фармацевтичні підприємства, страхові компанії, професійні самоврядні організації та волонтерські структури, зумовлює необхідність формування нових моделей взаємодії між державою та громадськістю.

Зростає роль державного, приватного, громадського секторів щодо формування та реалізації політики охорони здоров'я. При цьому важливим є розуміння детермінант здоров'я, які виходять за межі суто медичного сектору й охоплюють економічні, правові, соціальні, інформаційні та навіть безпекові фактори. Умови воєнного стану та повоєнного відновлення ще більше актуалізують потребу у координації дій державних органів, територіальних громад, професійних асоціацій, благодійних та волонтерських організацій. Сфера охорони здоров'я функціонує у різних формах власності та вимагає координації дій усіх суб'єктів – від державних інституцій до пацієнтів і громадян. Це передбачає побудову інфраструктури на основі широкого залучення зацікавлених сторін: влади, професійної спільноти, бізнесу, громадянського суспільства та громад. Однак численні зв'язки не завжди забезпечують очікувану результативність, що зумовлює потребу в удосконаленні правових та організаційних механізмів державно-громадської взаємодії у сфері охорони здоров'я.

Вище зазначене обумовлює актуальність дисертаційного дослідження Рокунець-Сорочан О.М., яке полягає у вдосконаленні державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я.

Дисертаційне дослідження виконувалось в межах науково-дослідної роботи Національного університету «Одеська політехніка» за темою: «Сучасні інновації в системі публічного управління в умовах глобалізаційних ризиків та кризових явищ» (ДР 01122U002247), в якому автором як виконавцем виокремлено теоретичні засади сучасних інновацій щодо вдосконалення державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я в умовах глобалізаційних змін та кризових явищ; визначено місце інновацій у процесі вдосконалення державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я в умовах кризових явищ з урахуванням зарубіжного досвіду; виявлено та обґрунтовано доцільність запровадження інноваційних методів щодо вдосконалення державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я в умовах глобалізаційних ризиків та кризових явищ; досліджено форму партнерства як основу для запровадження інновацій в сфері охорони здоров'я та обґрунтовано доцільність її використання при вдосконаленні державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики, в тому числі в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення України.

Дисертаційне дослідження Рокунець-Сорочан О.М., за своєю тематикою, метою, завданнями та структурою відповідає вимогам до такого виду робіт. Структурна побудова дисертації є логічно обґрунтованою, послідовною і повною мірою відповідає поставленій меті дослідження, яка полягає у виробленні концептуальних засад державно-громадської взаємодії при розробці і реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я, що передбачає зміну поглядів суб'єктів публічного управління та адміністрування на форми, види, методи та принципи державно-громадської взаємодії з урахуванням реалій сучасності.

2. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації

Зміст дисертації відбиває логіку мети та предмета дослідження. Він передбачає аналіз як теоретичних проблем з теми дослідження на сучасному етапі, так і питань практичного застосування. Загалом, дисертація характеризується ознакою єдності змісту та наявністю структурно-логічної схеми. Позиції автора дисертації ґрунтуються на останніх досягненнях вчених та практиків галузі знань публічного управління та адміністрування. Слід відзначити, що наукові положення дисертаційної роботи об'єктивно відображають сучасний стан та проблеми щодо необхідності вдосконалення державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я. Об'єкт та предмет дослідження сформовані чітко.

Визначені мета і завдання вказують на глибину наукового пошуку, його комплексний характер і інноваційний підхід автора до вирішення проблем комплексного дослідження публічного управління, яке стосується вироблення нового концептуального підходу до проблематики розвитку та вдосконалення державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я, що полягає у: виробленні нового формулювання змісту категорій «взаємодія», «державно-громадська взаємодія в сфері охорони здоров'я»; виокремленні мети, принципів, форм, видів і методів державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я; визначення ролі органів державної влади при сприянні розвитку державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я; розробці нових шляхів вдосконалення державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я. Вивчення змісту дисертації дає підстави для висновку про те, що Рокунець-Сорочан О.М. в повній мірі вирішено поставлені завдання та досягнута мета дослідження.

Перший розділ дисертації «Науково-прикладні засади державно-громадської взаємодії в публічному управлінні та адмініструванні сферою охорони здоров'я» проведений аналіз засвідчив міждисциплінарний характер поняття «взаємодія» та відсутність єдиної дефініції в українській і зарубіжній науці. У сфері публічного управління вона розглядається як діяльність, процес, співпраця, комунікація, що забезпечує ефективне виконання функцій влади. Виокремлено методи взаємодії в публічному управлінні та адмініструванні. Класифіковано та узагальнено форми та принципи взаємодії в публічному управлінні та адмініструванні. На підставі проведеного аналізу надано авторське визначення взаємодії в публічному управлінні та адмініструванні. Наголошено, що державно-громадська взаємодія реалізує дану взаємодію шляхом побудови взаємовідносин громадянського суспільства з органами публічного управління та адміністрування з врахуванням правового поля. У сфері охорони здоров'я взаємодія передбачає залучення громадськості до формування політики, партнерські відносини між державою, медичними закладами, пацієнтами та професійними організаціями. Акцент робиться на індивідуальних взаємодіях, участі громад у прийнятті рішень, розвитку пацієнтцентрованого підходу. Систематизовано

види та методи взаємодії та її цілі. З'ясовано, що у зарубіжній та вітчизняних теоретико-прикладних джерелах відсутнє поняття «державно-громадська взаємодія в сфері охорони здоров'я» та надано її авторське визначення.

У другому розділі – «Методологічне підґрунтя державної політики в сфері охорони здоров'я як основи побудови державно-громадської взаємодії» з'ясовано, що в науковому дискурсі відсутнє єдине визначення державної політики у сфері охорони здоров'я. Узагальнення наявних визначень дозволило окреслити її як стратегічну, нормативно та інституційно оформлену діяльність держави, що спрямована на покращення здоров'я населення через міжгалузеву взаємодію, регулювання, фінансування, надання медичних і профілактичних послуг, формування громадського дискурсу і забезпечення права на охорону здоров'я. Виявлено ключові характеристики політики у сфері охорони здоров'я. Визначено методи формування та реалізації політики: аналіз рішень, доказова основа, оцінка впливу на здоров'я з орієнтацією на рівність. Теоретичним підґрунтям виступають концепції ефективності, сталості, рівності, модель переконань щодо здоров'я та електронної охорони здоров'я. Проаналізовано нормативно-правові акти України, що регламентують державно-громадську взаємодію у сфері охорони здоров'я. Визначено інституційні, організаційні, дослідницькі та громадські компоненти взаємодії, а також її цілі. Виокремлено форми державно-громадської взаємодії щодо реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я, що визначені в правових актах. З'ясовано види державно-громадської взаємодії, що регламентовані правовими актами та представлено їх класифікацію. З'ясовано, що нормативні акти закріплюють принципи взаємодії. Узагальнено методи державно-громадської взаємодії, серед яких: інформування, консультації, діалог, обговорення, експертиза, внесення пропозицій, громадський контроль, публічні заходи, звернення, участь у розробці політики. Наголошено, що державно-громадська взаємодія є важливою умовою ефективної реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я.

У третьому розділі дисертації «Пріоритетні напрями вдосконалення державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я» встановлено, що ефективність такої взаємодії забезпечується запровадженням інституційних, нормативних та комунікаційних механізмів сталого залучення громадськості. Виокремлено кращі практики, до яких віднесено: формування національних рад охорони здоров'я, модернізацію центрів зміцнення здоров'я, створення громадянських рад, законодавче закріплення участі пацієнтів у керівних органах, розвиток мереж громадських послуг тощо. Проаналізовано приклади нормативного забезпечення участі громадськості на всіх етапах політичного циклу, міжсекторальну координацію, розвиток соціальних кооперативів, використання цифрових каналів комунікації, створення консультативних рад за участі пацієнтів, зміцнення муніципального врядування в охороні здоров'я. Підкреслено роль пацієнтських організацій як суб'єктів політичного представництва інтересів громадян і незалежного контролю. З'ясовано, що пацієнтські організації сприяють формуванню

політики, що відповідає реальним потребам населення, підвищують якість і безпеку медичних послуг, а також виступають важливим інструментом контролю з боку громадськості. Запропоновано шляхи вдосконалення державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я в Україні з урахуванням реалій сучасності. З'ясовано, що важливу роль у підтримці трансформаційних процесів відіграє міжнародна технічна допомога, яка сприяє впровадженню інституційних реформ і нових моделей взаємодії. Запропоновано класифікацію ключових показників ефективності (КПІ) державно-громадської взаємодії. Запропоновано цілісний алгоритм взаємодії з донорами, який відображає логіку процесів, визначає процедури залучення, координації, впровадження та моніторингу донорських ініціатив. Відзначено, що алгоритм є унікальним для сучасної української практики, оскільки упорядковує послідовність взаємодії між основними суб'єктами міжнародної технічної допомоги у сфері охорони здоров'я, включаючи державні інституції, органи місцевого самоврядування, громадські організації та міжнародних партнерів. Представлений підхід дозволяє використовувати ключові показники ефективності комплексно, як для моніторингу проєктів, так і для стратегічної оцінки рівня взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я. У перспективі це може стати підґрунтям для формування цілісної моделі державно-громадської взаємодії в процесі реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я, що ґрунтується на принципах партнерства, відкритості та орієнтації на результат.

Наукові результати дослідження надали змогу сформуванню ряд висновків та рекомендацій, що мають як теоретичне, так і практичне значення.

Використання автором нормативно-правових актів, звітно-аналітичних документів, інформаційних матеріалів сприяло глибокому, різнобічному висвітленню досліджуваної проблематики, формулюванню численних висновків і пропозицій, що мають ознаки наукової новизни. Сформульовані в дисертації наукові положення та висновки є загалом обґрунтованими і достовірними. Автором для обґрунтування власних висновків і пропозицій використано 239 найменувань, з яких 124 – іноземними мовами, що свідчить про глибину наукового пошуку і забезпечує комплексний розгляд поставлених завдань.

Для реалізації мети і вирішення завдань дисертаційного дослідження було використано загальнонаукові та спеціальні методи дослідження, що в сукупності забезпечило одержання об'єктивних наукових результатів, обґрунтованість і достовірність висновків і пропозицій автора.

Важливим аспектом дисертації є практичне значення отриманих результатів, яке полягає в тому, що розроблені теоретико-методологічні положення щодо вдосконалення державно-громадської взаємодії у процесі реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я сприятимуть підвищенню ефективності діяльності органів державної влади, розвитку системи охорони здоров'я в цілому та розбудові демократичного суспільства. Наукові рекомендації, пропозиції, висновки, отримані в дисертаційному

дослідженні, враховані та впроваджені у діяльності Березівської районної ради (довідка від 22.01.2025 № 01-33/10); Одеської обласної організації ВГО «Комітет виборців України» (довідка від 15.02.2025 № 15); Гніванської міської ради Вінницького району Вінницької області (довідка від 24.03.2025 № 03-07/601); Департаменту охорони здоров'я Одеської обласної державної адміністрації (довідка від 13.06.2025 № 541/08/08-05/2-25).

3. Наукова новизна одержаних результатів

Комплексність та об'єктивність результатів наукового дослідження підтверджує наукова новизна – вперше на рівні дисертаційних досліджень за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» запропоновано новий концептуальний підхід до проблематики вироблення, розвитку та вдосконалення державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я, що полягає у: виробленні нового формулювання змісту категорій «взаємодія», «державно-громадська взаємодія в сфері охорони здоров'я»; виокремленні мети, принципів, форм, видів і методів державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я; визначення ролі органів державної влади при сприянні розвитку державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я; розробці нових шляхів вдосконалення державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я. У результаті проведеного дослідження отримано нові наукові й практичні результати:

вперше:

- проведено комплексне дослідження теоретико-методологічних і практично-прикладних основ формування державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я та запропоновано нове вирішення наукової проблеми щодо ролі органів державної влади у сприянні розвитку державно-громадської взаємодії в сфері охорони здоров'я для реалізації відповідної державної політики з врахуванням сучасних тенденцій до міжгалузевості та міжсекторальності політики з охорони здоров'я;

- запропоновано новий концептуальний погляд стосовно мети, принципів, видів, форм, методів державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я та шляхів її вдосконалення з урахуванням сучасних глобальних тенденцій, зарубіжного та вітчизняного досвіду;

удосконалено:

- теоретико-методологічний підхід щодо державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я, а саме стосовно:

- систематизації основних характеристик категорії «взаємодія» за наявністю суб'єкт-суб'єктних та суб'єкт-об'єктних відносини, де об'єктом виступає система публічного управління та владних відносин в державі, а суб'єктом є громадяни та інститути громадянського суспільства;

класифікації теоретико-прикладних підходів до розуміння взаємодії за видами, формами, кількістю учасників, спрямованістю, функціонуванням, реалізацією;

узагальнення видів та основних принципів взаємодії в публічному управлінні та адмініструванні;

систематизації мети взаємодії в публічному управлінні та адмініструванні;

виокремлення методів і форм взаємодії в публічному управлінні та адмініструванні;

надання авторського визначення взаємодії в публічному управлінні та адмініструванні як спеціальної діяльності суб'єктів публічного управління та адміністрування, яка ґрунтується на принципах демократичності, відкритості, прозорості, відповідальності держави і громадськості та спрямована на побудову партнерських стосунків держави і громадянського суспільства для вироблення і реалізації державної політики у всіх сферах життєдіяльності суспільства (вирішення суспільних, соціальних, правових, економічних й інших питань). Державно-громадська взаємодія реалізує дану взаємодію шляхом побудови взаємовідносин громадянського суспільства з органами публічного управління та адміністрування з врахуванням правового поля;

узагальненої характеристики, особливостей та методів державної політики в сфері охорони здоров'я;

класифікації процедури державно-громадської взаємодії при реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я, які стосуються декількох складових: інституційної; організаційної; науково-дослідницької; громадської;

- концептуальні основи державно-громадської взаємодії з реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я, зокрема щодо:

класифікації форм державно-громадської взаємодії в сфері охорони здоров'я за участю громадськості, органів державної влади та за публічноуправлінським рівнем;

виокремлення методів і основних принципів державно-громадської взаємодії в сфері охорони здоров'я як загальних для інших галузей, так і специфічних;

надання авторського визначення державно-громадської взаємодії в сфері охорони здоров'я як суб'єкт-суб'єктної взаємодії, яка обумовлена взаємовпливами й партнерством між суб'єктами публічного управління та адміністрування і громадянським суспільством, а також окремими громадянами з розвитку сфери і системи охорони здоров'я як пацієнторієнтованих, спрямованих на забезпечення доступності, рівності, якості медичних і немедичних послуг та медичної допомоги;

- прикладних основ вироблення шляхів вдосконалення державно-громадської взаємодії з реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я в контексті системного залучення громадських організацій, пацієнтських спільнот та неурядових структур як повноправних партнерів держави у процесах розробки, впровадження та моніторингу державної політики у сфері охорони здоров'я; розвитку механізмів спільного прийняття

рішень і координації дій між державою і громадянським суспільством, особливо у кризових ситуаціях; посилення ролі консультативно-дорадчих органів (громадських, медичних, координаційних рад та ін.) на різних рівнях влади, забезпечити їх регулярну діяльність; забезпечення відкритого діалогу між владою та громадськістю через регулярні консультації, публічні обговорення та онлайн-платформи; розподілу відповідальності учасників процесу та прозорості процедур при встановленні державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я; розвитку практики спільної реалізації грантових проєктів, конкурсів, інших форм ресурсної підтримки; делегування частини державних функцій громадському сектору, особливо в умовах правового режиму воєнного стану; законодавчого закріплення поняття «лікарське самоврядування» та діяльність лікарських організацій; запровадження моделі лікарського самоврядування з урахуванням кращої практики зарубіжних країн; законодавчого унормування участі пацієнтських організацій у консультативних, координаційних та наглядових органах усіх рівнів (національному, регіональному, місцевому) та підтримці їх розвитку та спроможності;

набули подальшого розвитку:

- теоретико-методологічні підходи вдосконалення державно-громадської взаємодії з реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я щодо:

- процедури і розподілу повноважень між органами державної влади при виробленні і реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я в межах нормативно-правової бази держави;

- мети державно-громадської взаємодії при виробленні і реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я в рамках нормативно-правової бази держави;

- правової регламентації форм, видів, методів та принципів державно-громадської взаємодії в сфері охорони здоров'я;

- діяльності органів державної влади та їх сприяння розвитку державно-громадської взаємодії;

- методичні підходи вдосконалення державно-громадської взаємодії з реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я щодо:

- ключових показників ефективності, що є застосовними для моніторингу проєктів міжнародної технічної допомоги та для оцінки рівня взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я;

- алгоритму взаємодії з донорами, що відображає етапи та основних суб'єктів, залучених до процесу міжнародної технічної допомоги щодо реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я.

Проведена експертиза дисертації дозволяє зробити висновок про те, що винесені на захист положення мають новизну як у теоретико-науковій, так і у прикладній сфері публічного управління та адміністрування.

4. Повнота викладу результатів дисертації в опублікованих працях

Основні положення та результати дисертаційного дослідження опубліковано у 10 працях, у тому числі: у 4 статтях у наукових фахових виданнях та 6 публікаціях у збірниках матеріалів науково-комунікативних заходів.

Кількість, обсяг та зміст опублікованих праць відповідають вимогам п. 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44 (зі змінами). Усі отримані наукові результати дисертації опубліковані. Участь автора дисертації у публікаціях представлено у списку публікацій.

5. Дискусійні питання та зауваження щодо змісту дисертації

Відзначаючи позитивні сторони дисертаційної роботи, водночас потрібно висловити окремі зауваження та дискусійні положення:

1. У підрозділі 2.2 (с. 130) авторка дисертації зазначає, що подолання викликів та покращення здоров'я населення можливе за допомогою політики охорони здоров'я. Водночас аналіз складових стратегій, які можуть допомогти створити цілеспрямовану й практично орієнтовану державну політику, був би ще більш ґрунтовним, якби дисертантка навела приклади їх практичного застосування, що дало б змогу краще ілюструвати актуальність теоретичних положень.

2. У підрозділі 2.2 авторка пропонує конкретні складові основних процедур забезпечення державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я. На наш погляд, наукова робота посилилась би через унаочнення результатів здійсненого аналізу із акцентуванням на основних аспектах кожної із складових.

3. У підрозділі 3.1 авторка детально проаналізувала основні тенденції успішної реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я на основі активної державно-громадської взаємодії багатьох країн (Португалія, Словенія, Італія, Німеччина, Франція Канада, США, Великобританії, Фінляндія та ін.). Водночас, варто було б зосередити увагу на зіставленні рівня залучення пацієнтських організацій в Україні та аналогічних структур у названих країнах, що дало б змогу оцінити потенціал успішності процесу імплементації зарубіжного досвіду державно-громадської взаємодії у сфері охорони здоров'я в сучасний український простір.

4. У розділі 3 дисертаційного дослідження, де аналізуються шляхи розширення державно-громадської взаємодії у сфері реалізації державної політики охорони здоров'я за рахунок проектів та програм міжнародної технічної допомоги, доцільно глибше розкрити умови забезпечення довготривалого системного ефекту від такої допомоги, аби вона не

залишалася лише тимчасовим інструментом підтримки. Це питання набуває особливої актуальності в умовах обмежених ресурсів, високої залежності від донорського фінансування, воєнного стану та післявоєнного відновлення. Важливо також врахувати роль цифровізації як чинника, що підвищує прозорість, ефективність координації з донорами та сприяє інституціалізації результатів міжнародних проєктів у державну політику.

Висловлені зауваження відтворюють творчий характер роботи, суттєво не впливаючи на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження О.М. Рокунець-Сорочан та характеризують значну складність досліджуваної проблематики.

6. Загальний висновок

Подана на розгляд дисертаційна робота Рокунець-Сорочан Оксани Миколаївни на тему: «Вдосконалення державно-громадської взаємодії з питань реалізації державної політики в сфері охорони здоров'я» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами) та вимогам п.п. 5 – 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44 (зі змінами). На підставі вищезазначеного можна констатувати, що представлена дисертаційна робота характеризується новизною одержаних результатів та висновків, має теоретичну і практичну цінність, а її авторка Рокунець-Сорочан Оксана Миколаївна заслуговує на присудження ступеня доктора філософії у галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Офіційний опонент:

доктор наук з державного управління,
професор, професор кафедри державного управління
і місцевого самоврядування
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»

В.В. БАШТАННИК